

पसायदान

Pasaydan — The Prayer for Grace · Sant Dnyaneshwar

आतां विश्वात्मकें देवें । येणें वाग्यज्ञें तोषावें ।

तोषोनि मज द्यावें । पसायदान हें ॥१॥

जे खळांची व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्मी रती वाढो ।

भूतां परस्परें जडो । मैत्र जीवाचें ॥२॥

दुरितांचें तिमिर जावो । विश्व स्वधर्मसूर्ये पाहो ।

जो जे वांछील तो तें लाहो । प्राणिजात ॥३॥

वर्षत सकळमंगळीं । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी ।

अनवरत भूमंडळीं । भेटतु भूतां ॥४॥

चलां कल्पतरूंचे आरव । चेतना चिंतामणींचें गांव ।

बोलते जे अर्णव । पीयूषाचे ॥५॥

चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन ।

ते सर्वांही सदा सज्जन । सोयरे होतु ॥६॥

किंबहुना सर्वसुखीं । पूर्ण होऊनि तिन्हीं लोकीं ।

भजिजो आदिपुरुखीं । अखंडित ॥७॥

आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषीं लोकीं इयें ।

दृष्टादृष्ट विजयें । होआवे जी ॥८॥

येथ म्हणे श्री विश्वेशरावो । हा होईल दानपसावो ।
येणें वरें ज्ञानदेवो । सुखिया जाला ॥९॥